

КЊИЖЕВНИ ЧАСОПИС ЗА ДЕЦУ

РИЗНИЦА

БРОЈ 3

**БИСЕРЧИЋИ
КЊИГЕ КОЈЕ
СЕ ГЛЕДАЈУ**

**ВЕСЕЛА
ПСИХОТРАЛАЛОЛОГИЈА
А САД ПАЗИ
– ИГРОКАЗИ МАМЕ
СТРИП**

**ПОСТЕР
фудбалска Репрезентација Србије**

Бања Лука, Година I, Бр. 3, цијена 3 КМ

РИЈЕЧ УРЕДНИКА

Изгледа да је коначно почела права јесен! Киша, хладно вријеме, опало лишће... Новембар. А ковећнисте, сада је можда право вријеме да сједнете и посветите мало пажње школи. Још један новимјесец, а то значи и још један нови број Ризнице! Надам се да сте фино искористили дјечију недељу. А ковам се свиђа кад сте главни, и кад вам мало попуштају, онда ће вас радовати када вам кажем да је 20. новембар управо МЕЂУНАРОДНИ ДАН ДЈЕТЕТА! Морасе признати, некад се баши плати бити дијете. Прошли пут сам вам препоручила да се смијете, дружите, читате и дана пишете. Нека вам сада то буду главни задаци. Радуйте се сваком новом дану! И, наравно, сваком слjedeћем броју!

А, сада да вам се мало хвалимо.

Добили смо усмене и писмене похвале за „Ризницу“, сажељом да дуго и дуготраје, да буде овако лијепо још љепши, са свих страна:

Љубивоје Ршумовић, Мошо Одаловић, Саша Божовић, Власта Џенић, Благоје Баковић, Александра Чворовић, Ранко РISOЈЕВИЋ из Народне универзитетске библиотеке РС, Јово Чулић, Иسمет Бекрић, директор Бањалучке гимназије, Зоран Пејашиновић, проф. Тихомир Левајац, Мирослав Кокошар, Виолета Јовић, Енес Кишевић... Стигласу честитке и из Црвенке, Бара, Народне библиотеке из Јагодине, од Драгице Радосављевић, власнице „Ђачког доба“, Тање Бељански, уреднице „Угледног магазина“ из Новог Сада, Татјане Митевске, новинарке „Financial times“-а из Лондона...

„Ризница је ОК. Правилитерарни часопис традицији београдског „Змаја“, кога вишенема... Опрема је ОК, што ће рећи даније предизајниран, као већина других, аштампа и папир су одлични. Желим вам много среће испонзора без којих ћете шкомоћидасе издржи...“ послао нам је е-mail у 2 сата после поноћи, одмах по повратку из Бањалуке, директор Змајевих дечјих игара Душан Поп Ђурђев.

Свима, Ранко Павловић, Тоде Николетић, Слободан Станишић, Пеђа Трајковић, Бојана Стошић, Невена, поносни смо на нашу „Ризницу“ и захваљујемо се свима.

Шаљете нам своје утиске, похвале и примједбе на casopis_riznica@yahoo.com

ИМПРЕСУМ

„Ризница“ књижевни часопис за дјецу, Бања Лука, Година I, Бр. 3,

Издавачи: „Графомарк“ Лакташи, „Култарт“ Бања Лука

За издаваче: Светозар Ђеркета, Слободан Стошић

Главни уредник: Невена Стошић

Редакција: Тоде Николетић, Ранко Павловић, Слободан Станишић, Пеђа Трајковић,

Бојана Стошић, Невена Стошић

Илустрације и умјетнички директор: Пеђа Трајковић

Лектор: Бојана Стошић

Компјутерска припрема: Драган Савичић

Адреса редакције:

Бања Лука, Слободана Јовановића 5

Тел: +387 51 300 152, +387 65 47 11 87, +387 65 460 271

е-mail: casopis_riznica@yahoo.com

Пројекат „Ризница“ и издавање часописа помогло Министарство просвјете и културе РС

Према мишљењу стручне комисије Републичког педагошког завода (бр. 07/2.01/031-614-328/09) од 15. септембра 2009. године, „Ризница“ задовољава потребне педагошке и дидактичке-методичке вриједности, те може бити подршка у остваривању циљева образовања и васпитања ученика основне школе.

Мошо Одаловић

БАШ ЛЕПО

У животу животуљци,
корачају путем својим;
дај, запиши, па подвучи –
МИЛО МИ ЈЕ ШТО ПОСТОЈИМ!

Свако јутро које сване
урачунај у дан више;
кажи дану: Хвала, дане,
ШТО МЕ ЧУВАШ И ШТО ДИШЕМ!

Имаш Сунце, небо плаво,
цветно поље којим ходиш;
мућни својом здравом главом –
ШТО ЈЕ ДИВНО КАД СЕ РОДИШ!

Све је вечно што Бог створи.
Хвала, Богу и свецима.
Сваког дана изговори:
БАШ ЈЕ ЛЕПО ШТО МЕ ИМА!

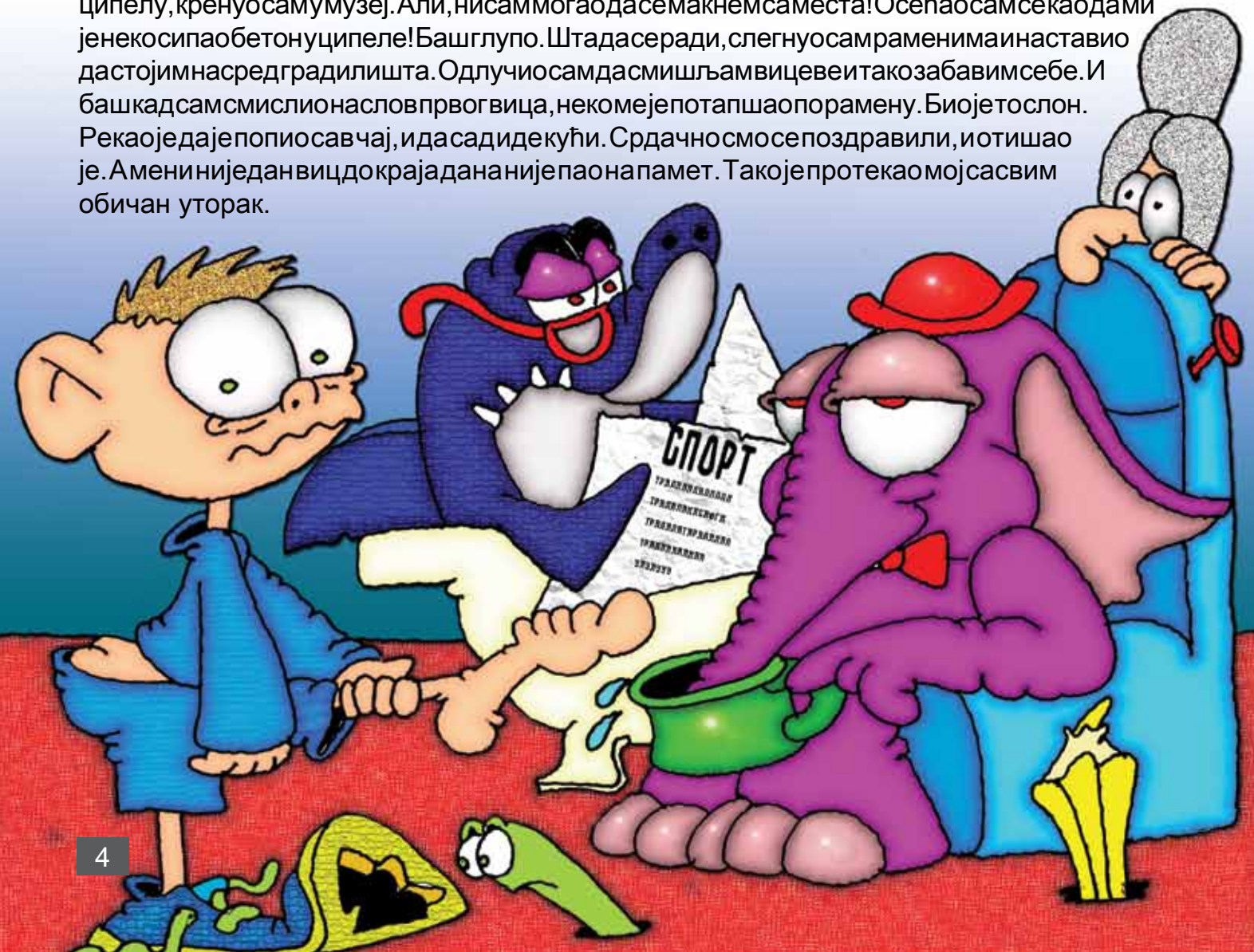
У животу животуљци,
корачају путем својим;
пиши читко, па подвучи –
МИЛО МИ ЈЕ ШТО ПОСТОЈИМ!

САСВИМ ОБИЧАН УТОРАК

Сасвимобичануторакможесвакомдаседеси. Чакимени. Испричаћувамкакојебило. Дакле, билајесубота. Пробудиосамсеисхватиодамисеуправодогађасасвимобичан уторак. То сам схватио по томе што је у фотељи, поред мог кревета, седео слон, сркао чај и буљио мене. За некојине знају, сасвимобичануторак увек почиње суботу ујутру, саслоном који срче чај и зури. Добро, шта је ту је. Одгегао сам се у купатило да оперем зубе, или леву ногу, или бакину ногу. Ишта мислите, шта сам видео у кади? Праву-правцијату ајкулу која чита новине. Али, сам спортски и културну страну. Одмах ме је прошла жеља да оперем леву ногу – јер, ко је луд да прекида ајкулу док чита разне ствари о фудбалу и позоришту? Махнуо сам ајкули, окренуо се и отишао у школу. Зубе, наравно, нисам опрао. А ко не могу да оперем леву ногу, нећу ни зубе. Нисам опрао ни бакину ногу. Прво, то није бакин већ декина ногу. Друго, дека нема ауто. Биохвртосмешан када бих проау токојине постоји. Дакле, отишао сам у школу и рекао наставници да ја данас никако не могу да дођем у школу. Ни под којим условима. Ја сам озбиљан човек који има озбиљан разлог за не долазак у школу, и нека наставница одмах престане да плаче. Мораћеданастави час без мене. Да сам јој кесицу кикирикија дане плаче, и пренео јој поздраве од мене који данас не могу да дођем. Руковао сам се сасвимученицима, похвалио их због племенитог ђачког занимања, и брзо сам се упутио ка биоскопу. Тамосеније приказивао ниједан филм, али ја сам врло упоран. Купио сам карту, ушао у празну и мрачну салу, и сео у први ред. Док сам чекао да се неко сети да сам ја ту и пусти било какав филм, макар без звука и слике, приметио сам рупу на ципели. Отрчао сам на оближње градилиште и пронашао решење за мој проблем – бетон.

Трисата сам сипао бетон у рупу на ципели. Толика је тору па била! Кад сам поправио ципелу, кренуо сам у музеј. Али, нисам могао да семакнем саместа! Осећао сам се као да ми јенеко сипао бетон у ципелу! Баш глупо. Шта да се ради, слегнуо сам раменима и наставио да стојим на сред градилишта. Одлучио сам да смишљам вицеве и тако забавим себе. И баш кад сам смислио наслов првог вица, неко ме је потапша по рамену. Био је то слон. Рекао је да је попио сав чај, и да сади декући. Срдачно смо се поздравили, и отишао је. Амени ниједан виц до краја дана није пао на памет. Тако је протекао мој сасвим обичан уторак.

КИЈАВИЦА

Кијавица је ухватила Перу
Али Пера није био обично дете
Он је одлучио
Кијавицу да саплете
Он се јуначки
Борио и тукао
И кијавицу из носа вукао
Он је њу данима страшно умарао
И песницом стално у нос ударао
Она није могла просто да кија
Кад је Пера испребија
Кијавицу је он и тако напао
Што је носингер у чај потапао
Тако се она пушила и парила
А за кијање није уопште марила
И тек што је од њега
Побегла и утекла
Прича се да је у поверењу
Некоме рекла
Овај Пера
Није уопште нормално дете
Мени је доста
Одлазим са ове планете

НОСИЈАДА

Нос је оно што мирише
Нос је оно да се дише
Нос је оно са две рупе
Нос те боли кад те лупе
Нос је оно међ' очима
Нос је црвен кад је зима
Нос порасте кад се лаже
Нос изгори на сред плаже
Кроз нос може да се прича
Ружан нос је кад си чича
Цвикери на носу седе
Доктори ти у нос гледе
Кад си пијан нос те ода
Кад си болан цури вода
Неки нос се свуда тура
Чачкање је некултура
Носеви су врло битни
Било крупни или ситни
Све носеве више мање
Називамо носекање

ДЕСЕТ ДЕЧЈИХ ЗАПОВЕСТИ

Кад је смешно ти се смеј,
кад дозиваш
реци - хеј.

Кад је вруће ти се скини,
кад си гладан,
јако зини.

Кад си срећан ти звиждући,
кад те зову,
иди кући.

Када не знаш ти научи
кад те боли,
ти јаучи.

Кад задремаш иди лежи,
кад је прпа,
а ти бежи.

ПРЕВАРА

Тата ми се смешка,
мама колач нуди.
Шта ли им је данас,
као да су луди!

Али онда поче
нешто да ме копка.
Да све ово није...
замишљена клопка?

Таман што то помислих,
кад ме тата шчепа.
Нисам стига ни да руке
извадим из џепа.

Брзо су ме скинули
све до голе коже,
па отпоче купање,
сад помози, Боже.

Дозиво сам упомоћ,
нисам тако чврст,
ватрогасце, полицајце
и Црвени крст.

Заврши се некако
овај страшни чин,
моје тело претрпи
неправду и злочин.

Тужићу их сигурно
код локалних власти,
за смишљену превару
и увреду части.

Унајмићу адвоката
или нешто слично.
Моја права браниће
чика Ршум, лично.

О КЊИГАМА

У књигама спава искуство света
и ти га будиш читајући.
Књига као рани цвет процвета
када је узмеш и носиш кући.

Књига се радује кад је читаш,
она оживи у твојим очима.
Крозкњигуходаш, размишљаш, питаш
као онај што ју је писао ноћима.

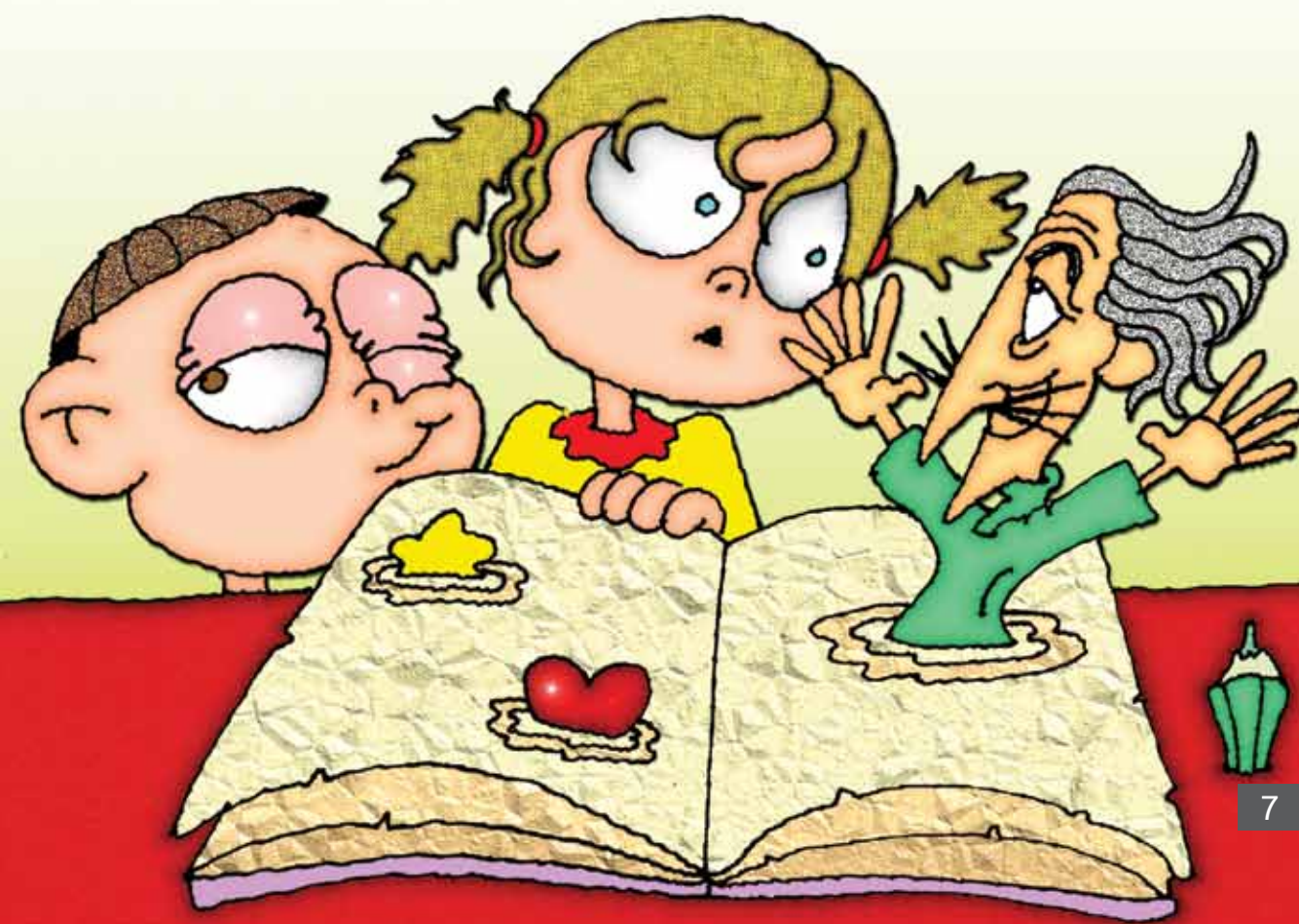
Књига уме да се смеје, да заболи,
да се поверава, да тајну крије.
Књига коју читаш баш тебе воли,
јер у полици као да је није.

О ПЕСМАМА

Песме се пишу због самоће,
због разговора с неким далеко,
дуго сазревају, као воће,
а мину као облак над реком.

Песник најчешће говори себи
а таји жељу да збори другом.
Ни пријатељу признао не би
да с песмом другује као с тугом.

Пожели оловка и папир бели
да има некога ко их чује.
У неког другог стопиш свет цели:
ја зато теби песме исписујем.

Невена Стошић
РЕЦЕПТ ЗА БАЈКУ

За почетак, треба вам казан,
(Није ни битна величина),
У њега стрпајте далеку земљу,
Маторог краља што има три сина,
И томе додајте време давно.

У то се умеша лепа принцеза
Супеном кашиком ил нечим већим,
С великим миразом, љупка и мила,
Која се мува с принцем трећим,
Венчање је требало бити славно.

Уместо зачина вештица ту је,
Са алом, троглавом, десном руком,
Што оштри канџе и ватру бљује,
Цело ће краљевство затроват' муком,
И бајци донети вече тавно.

Да бајка не буде тако црна
Смућкајте ту и добре силе.
Јабукe златне, ватрена пера,
Две или три чаробне виле,
Које се с вештицом боре одавно.

За заплет састојке бирате сами
Јер свако ствара бајку за себе,
По свом укусу, расположењу.
Не компликујте без потребе!
Машта оружје ту је главно.

Ако сте пажљиво пратили рецепт
Овај бућкуриш испашће бајка,
Виле ће средити вештицу и алу,
Краљу принцеза постаће снајка...
Зато упутство издајем јавно.

Ранко Павловић
БУБАМАРИНИ УПИТНИЦИ

Вољела је Мара Бубић да се лијепо облачи. Све на њој морало је бити скројено и сашивено помјери, свезатегнуто и на свом мјесту. На њеној црвеној хаљини није смјело бити ни једног сувишног набора. Црни кругови били су савршени, као да су их исцртавали најбољим математичарима великог Ливадског царства које се простирало од Јазавчевог потока на југу до Јастребовог брда на сјеверу и од Висибабиног извора на истоку до Јасиковог луга на западу.

Сваког суботњег љетног предвечерја у Маслачковом долуприређиванје велики бална којисудолитеталебубамаресабубамарцимасасвих страна Ливадског царства. Сви су с нестрпљењем очекивали да се појави Мара Бубић, да виде како је обучена.

– Видите што је шик! – говориле су иза њених леђа задивљене бубамаре.

– Као да се облачи у најпознатијим париским модним салонима – уздисали су бубамарци. Сви су јој прилазили, сви су жељели с њом да разговарају и плешу, само је некако по страни остајао Мароје Бубојковић, најнаочитији бубамарац у Ливадском царству. Он, изгледа, није ни примјећивао како се она баш за њега тако лијепо облачила.

Једном на предвечерњи бал Мара Бубић стиже посљедња, у тренутку када су већ сви помислили да сенећени појавити. Била је у прекрасној црвеној хаљини, али – гледај чуда! – умјесто тачкастих црних кругова, украшавали су је бијели упитници.

Бубамаре и бубамарци крили масу, учуду, трљали очи. Откад је свијета ивијека, бубамаре су на хаљинама имале црне тачке, а сад, одједном, Мара Бубић појављује се у хаљини с бијелим упитницима!

Нико да јој приђе, нико ништа да је упита.

Први се одважио Мароје Бубојковић.

– Зашто си обукла хаљину с упитницима? – упита је прилазећи.

– Зато да ме и ти примијетиш – одговори и насмија се.

– Па кад је тако – осмијех није силазио с Маројевог лица – позивам те да заплешемо.

ИЗВИНИ ПУ ИЛИ О ПРАСЛИНУ НА СРПСКИ НАЧИН

То је било прасе,
посебне расе,
ког' врлине красе,
пазило је на се,
да добро изгледа;

ал' десило шта се,
питао сам ја се,
ово прасе да се,
због телесне масе,
препознати не да.

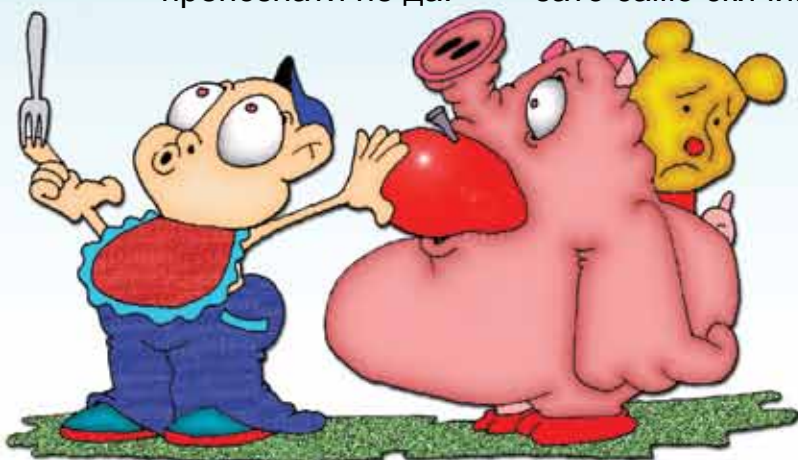
У пекари прасац,
нашао је квасац,
о радозналости;

ето, није пазио,
па се унаказио,
боже ме опрости.

Ни на шта не личи,
кад се изобличи,
зато само скичи.

Гледам испод капка,
са сва четир папка,
где у месту тапка.

Нађох се у бризи,
да више не шизи,
и да ми се не њари.
тамо у печењари,
рекох: - Ево јабука,
само је загризи!

ВРДА ЛАМА

- Чак на Тибет живи лама...
ал' тај нема везе с вама.

Ви сте нека друга раса,
оданде где Condor Pasa[1],
ал' се исто и ваш предак,
навик'о на ваздух редак.

Лепо пратим где се веру,
и почнем да сумњам, чисто,
- Да л' је само доле Перу,
ил' је горе, Перу исто?

Толк'о крда на врх брда,
гледам само где врлуда
као разбијена банда,
кад приметим да ко канда,
врда лама на врх Анда!

- А на Тибет?

- На Тибету врда панда,
али с Анда,
чак оданде,
тешко да се виде панде,
и тибетска панорама...

ал' то ама
благе везе,
нема с вама.

[1] El condor pasa или Кондоров лет
перуанска народна песма

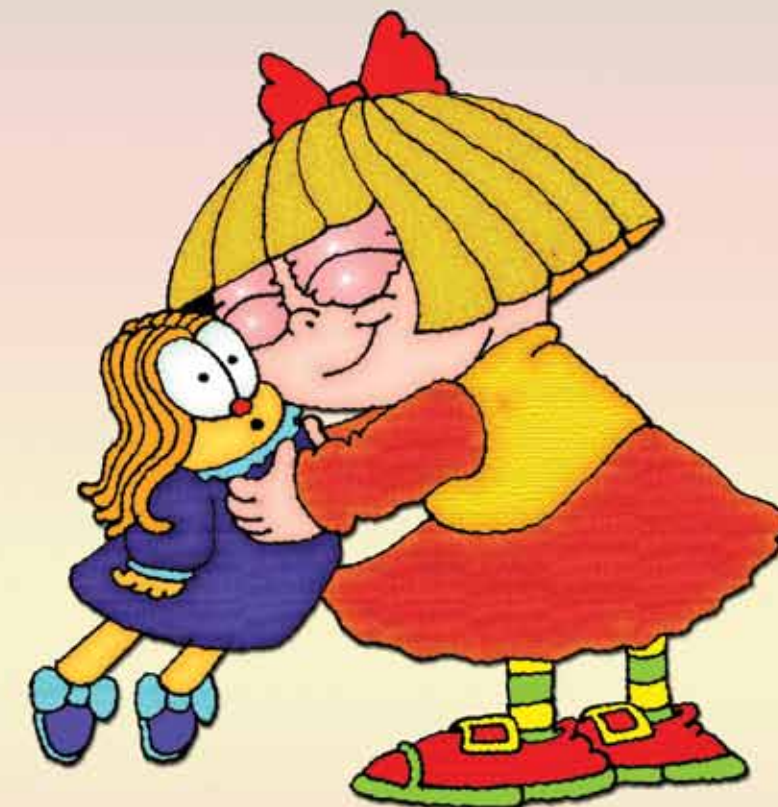

ЛУТКА И ЈА

Ја имам своју лутку,
И она има мене;
Скупа, у сваком тренутку,
Једна уз другу, ко сјене.

Она ме за руку држи,
И храбри ме, и тјеши,
Кад суза образ пржи,
Она се за мене смјеши.

А у сивом раздању,
Кад се она не смије,
Смијем се ја и за њу,
И причам за обадвије.

УСПАВАНКА ЗА ЈЕДНУ ЛУТКУ

Спавај, спавај, лутко мила,
Спавају и птичја крила,
Спава бадем у колачу
И суза у дјечјем плачу.

Спавај, спавај, лутко мила,
Око тебе свуд је свила
Од које ти снови везу
Хаљиницу и лепезу.

БИСЕРЧИЋИ

ВИШЕ НИСАМ

Погледај! У овој реци
Ја сам она риба што плива
Наднупореднајдубљегвира.

Послушај музику.
Ја сам онај блуз моје среће,
Реквијем мога вечитог мира.

Погледај у небо!
Ја сам онај облак
Што спрема се да падне као
киша.

Послушај птице!
Ја сам она најмања,
Она најдаља и најтиша.

Погледај се у огледало.
Далисамузеницитвогаока?
Да ли ћу икад знати...

Погледај иза себе.
Нема ме, зар не видиш?
Ја више нисам сенка која те
прати.

ДУШАН МИЛЕНКОВИЋ,
НИШ

ЖЕЉА

Кад би мени мама
Већ једном родила секу
Одличним оцјенама
Ја пунио бих теку ...

Данима је гледам
Једе шпагете и разне пасте
Али, драги моји,
Њен стомак уопће не расте...

А ја само желим секу
Да ми ђачке дане крати
Из школе кад се враћам
Да се она радује бати...

Фарис Суљић,
Лукавац

ЈЕЛЕ СПАВАЈУ ЗИМСКИ САН

Зимасеближила. Јелесусеспремалезазимскисан. Неке су навијале сатове да их пробуде на прољеће, неке су прале зубе, неке су облачиле пиџаме на туфнице, неке су већ дремуцкале, неке су распремале кревете да се у њих спусте. Велике јеле мајке својим малим јелама пјевале су успаванке: „Јело моја малена, мирно спавај, зима ће брзо проћи...“ Мале јеле субрзо заспале, а велике јеле, њихове мајке, још су неко вријеме дремљиво зијевале.

У прољеће су се младе јеле пробудиле, а мајке су још спавале. Мале јеле сувлачиле пиџаме, прале зубе, умивале се и облачиле зеленкастехалјине. Прољеће је дошло у шуму и са собом је донијело зеленило, цвјетове и топли дашак повјетарца. Тада су се мајке јеле пробудиле и изненађене гледале како је прољеће оживјело шуму. Примијетиле су да су се и њихове мале јеле пробудиле. Уто ће једна јела рећи: „Како је дуго трајао зимски сан! Потоци већ жуборе, шумасе заогрнула зеленилом, а птице су почеле да праве гнијезда.“ Мајке јеле су обукле лепршаве сукње и зелене мајице. Тако оне живе у шуми и проводе дане.

Јелена Илић,
Бања Лука

ДА САМ КАО ПИПИ

Да сам као Пипи Чарапа Дуга
Нико не би смео да ми се руга.

Јер бих био много јак
и слон би био лаган мени чак.

Побеђивао бих људе разне
И никад не бих имао џепове празне.

Победио бих у свему било кад,
волео би ме цео град.

Постао бих велики борац,
Можда имао и свој дворац.

За губитак не бих знао,
Свакоме бих свој аутограм дао.

Памтили би ме сви по свету целом,
По снази и по песничкој души делом.

Чуло би се свуда моје име,
А вероватно и моје риме.

Да сам као Пипи Чарапа Дуга
Нико не би смео да ми се руга.

АЛЕКСА ГЛУШАЦ,
Београд

Марија Стефановић,
Јагодина

ДЈЕЧИЈА ПРАВА

Да ли зна свака одрасла глава
колико има дјечијих права?
Дјечија права морате знати,
И морате, богами, поштовати!

Да се школујем имам право,
да се лијечим и будем здраво,
право да растем и развијам се,
са друштвом се играм и забављам се.

Право да живим с мамом и татом,
са секама или са млађим братом.
Без вике, људи, зашто сте љути?
Дјечија права морате чути!

Ја имам право и да вјерујем,
Богу се молим, вјеру поштујем,
Са свима се дружим и да читам.
не морам за све вас да питам.

Морам још рећи, кад се не слажем
Хоћу да своје мишљење кажем.
Хоћу да кажем оно што знам,
Моје је право, заштићен сам.

Љуте се стари, неће да чују,
О свему би они да одлучују.
Не може, господо, то је прошло,
сада је наше вријеме дошло.

Добро сте чули дјечији глас,
паметан је онај ко штити нас.
Кад будем домаћин у својој кући,
никада дјецу нећу тући.

Никола СОРАК,
Рогатица

БИСЕРЧИЋИ

Поштовани велики свијете!

Вјерујем да ћете изненадити моје отворено писмо, као што је мене изненадила твоја отворена не брига за мој живот и живот многих који насељавају огромне просторе шума и пањњака, којима пријети опасност да товише не буду, а све због твог несташлука и твоје неодговорности. Знај да се питаш ко са мном штатрајим од тебе, али ћу те подсјетити да ме добро познајеш и замолиш да се присјетиш кога си виђао ноћу око својих пуних торова у селу.

Уреду, рећи ћу ти, **ВЕЛИКИ НАДМЕНИ СВИЈЕТЕ**, јасам ВУК, гладни и исцрпљени вук, чија се длака лиња, зуби испадају, снага малаксава, и све то зато што си ти измислио атомску енергију, нуклеарни отпад, керозини ко зна шта још штонема у општенијетребало, а што ми је ња атмосфера и климат на земљи. Ако тако наставиш, изумријеће мој род. Ако изумрем оми, нешта ћете и ви. Можда си заборавио Дарвиново учење о ланцу исхране...

А достаси, брате, већи уништио. Ти, моћни људски род, успио се да промијениш токове ријекама, да асфалтираш паркове, посијечеш дрвореде крај путева, да унесеш масу бетона у људске животе, да набавиш много оружја, уништиш огромне тропске шуме...

Уразумисе, молим те, упристојисе, мућнитом твојом, самона изглед интелигентном главом и немој да је носиш само да би ногама било теже, већ мисли њом.

За почетак, мисли како ћеш помоћи вуковима да опстану. Прво ваздуху врати кисеоник и озон, затим пошуми оно што си искрчио, засади младе кестенове уз улице, организуј се и оснуј друштва за заштиту животне средине и твоје и моје удружења која ће активно разносити храну за вукове по нашим стаништима и насељима јер смо одавно гладни зато што си ти пореметио однос снага у шумском царству.

Ма, не бој се, нећу бити напоран, овим отвореним писмом те молим да озбиљно размислиш о томе шта радиш и куда нас та твоја опасна работа води. Не мораш ми одговарати на писмо. Биће ми јасно да си ме слушао, испошто ва ои да ме цијениш кад видим да си учинио бар један корак да спасиш себе и мене одапсолутне пропасти... онда више не би био велики и моћни свијет, не би те уопште било.

Божидар Дулић,
Бијела

ИДЕЛТО У АФРИКУ

Љубивоје Ршумовић

ОРЛОВИ

Тодер Николетић

СРЦЕ НА ТЕРЕН

Једанаест дивова фудбалера,
Испод српске тробојке строј,
У њима љубав, нада и вера
И „Боже, правде“ на усни пој.

Рука на руци, ко Сунце зраче
Камена лица, челични спој,
За народ, земљу и навијаче
Пролиће крв, сузе и зној.

Срце на терен сваки ће дати
Јер земљу српску искрено љубе,
Србија је њихова вечита мати
И када славе и када губе.

Стадион пева: Напред у напад!!!
Орао бели клике с трибина,
Север и југ, исток и запад,
Свима је Србија отаџбина!

Игра тим из Барселоне
и по сунцу и по киши,
прваци су шећер зоне,
ови фудбалски слаткиши:

Колачињо –Тортињо –
Кремпитињо – Крофнињо -
Палачинкињо –Пекмезињо –
Сладоледињо -
Ванилињо – Шлагинњо –
Пудингинњо-Чоколадинњо...

Занесени у вештине,
прате лопту која скаче,
па прескоче на трибине,
где дриблују навијаче.
(И једу колаче).

Тренер Гурман
Свеклопињо,
истрчи на стазу трим,
где тактику смисли нову,
има он и воћни тим:

Јабучињо – Крушкињо –
Трешњињо -
Јагодињо – Мушмулињо –
Купинињо – Смоквињо -
Лубенињо –Поморанџињо –
Кајсијавињо -
Бресквињо...

Заиграни као пчеле,
кад терена пређу пола,
настављају све дуеле,
на простору иза гола.
(Деле воће све по пола).

Али тренер баш не брине,
у подмладак увек прима
и мајсторе за ужине,
таквих има за два тима:

Сендвичињо –Сланпитињо –
Гибанињо -

Лепињо – Пљескавињо –
Кајмакчињо – Погачињо -
Виршлињо – Кајганињо –
Омлетињо-Помфритињо...

Разиграни ко комете,
привлачи их нова зона,
не примете кад излете,
кроз излазе стадиона!

Сва возила и колоне,
предриблују без по муке
и зачас, од Барселоне,
стигну све до Бањалуке.
(Где поделе гурманлуке).

БањалучитренерСладић,
штоспортволисрцемсвим,
спремно чека слатке
Шпанце,
изводи свој млади тим:

Колачарић – Шлагић –
Сладојевић – Тортић -
Бомбоновић – Ратлукић –
Карамелић - Жвакић-
Чоколадић – Пекмезић -
Кремпитић...

Уз подршку посматрача,
већ три дана игру славе,
после кекса и колача,
ено, дриблују баклаве!
(Док им торту нову праве).

ПРИМЕР ЗА УГЛЕД

Гледам оног Цоку
што увек седи мирно
напред у првој клупи
испред саме катедре

из матиша пет
из географије пет
из физичког пет
одакле год га погледаш оно саме петице
укратко вуковац
од првог разреда скроз

Иде у музичку школу
одсек клавира
наравно и тамо је одличан
био је трећи на градском такмичењу
и трећи на републичком
и сви за њега значајно говоре
аа овај дечко има штофа

Код куће скупља марке
и прави моделе једрилица

Како све стиже не знам
али заиста стиже
и још му богами остаје времена
да игра с нама кошарку
или фудбал
или шта већ буде кад се скупимо

Има бицикл страхан бицикл
и кад га замолиш дај један круг
даје без речи
нема проблема
Хоће и књигу да ти позајми
и да помогне кад радиш домаћи
па и да шапне кад ти загусти
и није цинкарош не откуцава никога

Носи фармерке џемпер и јакну
као цео свет
није од оних што се пренемажу
да их је ћале водио у Трст
и да су им кошуље из Енглеске
не
Не псује
не лаже
не бије се
не галами у биоскопу
не спушта се низ гелендер
не вири кад се цуре пресвлаче после
физичког
узоран дечко све у свему
немаш му шта замерити
он просто нема мане

и управо ми зато иде на бубреге
у неограниченим количинама

Влада Стојиљковић

ЗАШТО СЕ КАЖЕ...

ПАНДОРИНА КУТИЈА

Пандора је грчка верзија Еве, прве жене на свијету. Њу је направио бог - ковач Хефест, по наређењу Зевса. Послата је међу мушкарце да им донесе невоље, причему је добила надар запечаћени ђуп са упутством да га не отвара. Наравно, подмукли богови су рачунали на њену радозналост и Пандора је отворила ђуп из кога су изашле све невоље људског постојања: бол, болест, ратови... Вуп је касније преименован у кутију. Ваљда је и број невоља растао па их је тако било лоше спаковати.

Отворити Пандорину кутију – изазвати једним потезом неконтролисан низ невоља.

ТАНТАЛОВЕ МУКЕ

Несрећни Тантал је био краљ Фригије и ванбрачни син бога Зевса. Забављао се на тај начин што је оговарао богове и откривао њихове тајне.

Ово трачарење га је скупо коштало, па је осуђен да остатак свог живота проведе у подземном свијету трпећи глад и жеђ. Испод његових ногу текла је питка вода, а око њега расло укусно воће које би ишчезло сваки пут када је хтео да их узме.

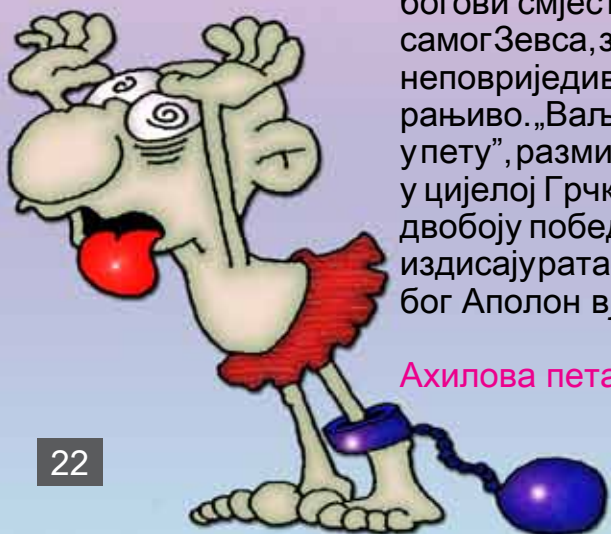
Танталове муке – проблеми који прелазе границе издржљивости.

АХИЛОВА ПЕТА

Ахил је био син морске нимфе Тетиде. Како су му пакосни грчки богови смјестили трач још прије рођења да ће бити моћнији и од самог Зевса, забринута мајка га је загурила у ријеку Стигу да би био неповриједив. Притом га је држала за пету, па му је то мјесто остало рањиво. „Ваљда неће баш у пету“, вајкал се мати. „Ваљда неће баш у пету“, размишљао је и Ахил и постао ратник коме није било равног у цијелој Грчкој и највећи ратник чувеног тројанског рата, гдје је у двобоју победио и најбољег тројанског борца Хектора. На самом издисају рата, Хекторов брат Парисодапео јестријелу коју ујелукави бог Аполон вјешто водио до Ахилове пете.

Ахилова пета – слаба тачка, посебно осјетљиво место.

КРАТАК КУРС БОНТОНА ПОКЛОН

Познајесен најављује вријеме празника. А гдје су празници, тусу и поклони. Избори давање поклона није нимало једноставно, ушта смо се толико пута увјерили. Али, ако поштујете нека правила, све ће бити много једноставније.

Избегавајте да поклањате ствари за декорацију стана, осим ако нисте сигурни да ваш пријатељ башто жели. У противном створићете му само проблеме.

Непоклањајте храну! Једини пригодни поклони такве врсте су чоколаде и бомбоњере.

Пазите да на поклону не остане цијена. Поклоном исказујете вашу осјећања према особи којој поклањате, а не свој материјални статус.

Није свеједно како ће поклон бити упакован. И само паковање показује вашу пажњу према примаоцу, па је саставни дио поклона.

Претплата на часопис је лијепо поклон. Али прије тога провјерите хоће ли се часопис читати (као РИЗНИЦА, на примјер).

Неукусно је поклањати поклоне интимне природе!

Избегавајте необичне поклоне, не деле сви ваш смисао за хумор.

Не пишите посвјету на кутији поклона. За то постоје честитке.

Немојте се ви одушевљавати поклоном којим се донијели. То што се поклон вама допадне није уопште битно. Свој одушевљење треба да покаже онај који прима поклон.

ПОЕЗИЈА МУЗИКЕ

У овом несрећном вријеме, пјесме се најчешће пишу да би се продавале. Исто је и са свим осталим, умјетност (барраспрострањенији облици умјетности, стварани за публику а не само за интелектуалну елиту) само ради умјетности, али и ангажована умјетност, као да су ишчезле, и остало нам јесмо оно што може да се прода. Наравно, сама та чињеница данашњу музику не чини лошом, јер онда би смо морали да претпоставимо да људи углавном немају укуса, што би било претерано. Нека останем на томе да је једна од најважнијих аспеката данашњих пјесама управо њихова моћ да заведу конзумента да их слуша (иако је и како могућена бавила легално). То ипак не умањује њихову вриједност; штавише, то данашњим ауторима омогућава да се обрате великом броју људи, давише њих подстакну на размишљање својом идејом... Једна од пјесама која заиста имашта да понуди сваком човеку, пјесма која у себи садржи велике животне истине умотане у јако певљиву и њежну мелодију је пјесма групе Канзас (Kansas) Dust in the wind.

Амерички прогресив рок бенд издао је 1977. године сингл са овим именом, који је и једна од њихових првих акустичних нумера. Оно што је значајно разликује од осталих је, поред лирика, и соло деоница за виолу. Ненамјетљиво, готово успут, она нам саопштава да живот вриједи онолико колико га живимо, и да се не мереиновцем нити успехом, као и да материјалне ствари никако не могу надокнадити изгубљено вријеме, изгубљене тренутке и ситуације... Подсећа нас на нашу пролазност, на минорну улогу коју имамо у свему и како да нас савјетује да то мало вријеме на које имамо проведемо по ономе Ничеовом мисаоном експерименту: када би се вјечни сат егзистенције стално наново и наново окретао, и са њиме се окретали и ми, пукне честице какве јесмо, не би ли онда требало да живимо на начин на који би нам било прихватљиво да проведемо исти живот бесконачно пута?

DUST IN THE WIND

I close my eyes, only for a moment and the moment's gone.
All my dreams pass before my eyes in curiosity.
Dust in the wind.
All they are is dust in the wind.
Same old song.
Just a drop of water in an endless sea.
All we do crumbles to the ground, though we refuse to see.
Dust in the wind.
All we are is dust in the wind.

Don't hang on, nothing lasts forever but the earth and sky.
It slips away and all your money won't another minute buy.
Dust in the wind.
All we are is dust in the wind.
Dust in the wind.
Everything is dust in the wind.

ПРАШИНА У ВЈЕТРУ

Склапам очи, само на трен, и већ је нестало.
Сви ми се снови радознано појављују пред очима.
Прашина у вјетру.
Они су само прашина у вјетру.
Иста стара пјесма.
Само капљица воде бескрајног мора.
Мисмо само мрвице земље, ма да не желимо да то видимо.
Прашина у вјетру.
Ми смо само прашина у вјетру.

А ништа не траје вјечно осим земље и неба.
Вријеме нам клизи кроз руке и никакав новац нам неће купити ни минут више.
Прашина у вјетру.
Ми смо само прашина у вјетру.
Прашина у вјетру.
Све је само прашина у вјетру.

DUST IN THE WIND - KANSAS

C G Am G Dm Am
I closed my eyes, only for a moment and the moment is gone
C G Am G Dm Am
All my dreams passed before my eyes in curiosity
G Am G Am
Dust in the wind, all we are is dust in the wind

C G Am G Dm Am
same old song just a drop of water in an endless sea
C G Am G Dm Am
all we do crumbles to the ground though we refused to see
G Am G Am
Dust in the wind, all we are is dust in the wind

instrumental:

C G Am G Dm Am
now don't hang on nothing last forever but the earth and sky
C G Am G Dm Am
it slips away and all your money would another minute by
G Am G Am G
Dust in the wind, all we are is dust in the wind. all we are
Am G Am G
is dust in the wind. Dust in the wind, everything is dust In
Am G Am
the wind. everything is dust In the wind

изакрај један прикладан цитат великог пјесника Хенрија Дејвида Тороа (Henry David Thoreau):
"... Желио сам да живим дубоко и исисам сву срж живота. Да ставим на страну све што није живот, а не да на самрти схватим да нисам живео."

ТИПОВИ МАМА

МАМА САЛАМА

зна да храна на уста улази и сву своју енергију троши да "ојача" породицу. За њу је свако вријеме згодно за оброк, адјецасуувек гладна и мршава. Претежно живи у кухињи и одакле вреба свој „плијен“ и обасипа га чорбицама, крофнама и палачинкама. Омиљена боја јој је румена, а омиљени спорт бушење рупица на татином каишу.

МАМА РЕКЛАМА

је она дотерана тета на телевизији која се радосно смјешка на бахату дјецу која своју одећу из чистог бијеса прљају до изнемоглости, само зато јер има тамо неки специјални детерџент за тврдокорне и сличне флеке. Децаникако не могу да се начуде зашто онда њихове маме вичу на њих кад то исто покушају.

МАМА ДАМА

је стварно дама и тиме је све рјечено. Хајде, што водирачу на освом изгледу и свакој изговореној ријечи, али то исто, као најстроже правило, важи за све чланове породице. Гнијездисе испред огледала и никада не може да се спреми на вријеме за излазак, што тата доводи до очаја.

МАМА ГАЛАМА

има последњу, прву, и све друге ријечи. Немогуће је ријечима надјачати а сваку прилику искористиће за грдњу и придику. Мало је досадна, али ако имате добре живце, или лош слух, није опасна. Што кажу: „Пас који лаје – не уједа. Ипак, није лоше да послушате то што прича јер обично је у праву.

МАМА СВЕ САМА

личи на октопода – као да има безброј руку од којих свака ради другачије посао. Истовремено кува, чисти, меси, штрика, пере, пегла, бриска, иде на посао и помаже у учењу. Живи на свим дјеловима наше планете гдје се кућни послови дијеле на женске, само женске и искључиво женске. Ипак, не тестирајте је докле тако може, помозите јој мало – требаће вам.

МАМА ДРАМА

сваку ситуацију коментарише са „Ју! Ју!“ Све што се догоди за њу је на ивици سماка свијета.

МАМА ХУАНИТА

се не одваја од телевизора и самоуко течно говори португалски и шпански са мексичко-боливијским акцентом. Њено расположење искључиво зависи од тога хоће ли Педро узвратити љубав Есмералди. Ако се то догоди у кући ће настати права фиеста и можете јој тражити шта год хоћете. Оле!

МАМА ТИХА ВОДА

заразликуюд Маме-галаме, не подноси дуге дебате са дјецом. Она користи далеко суптилније методе који, мимо мишљења већине психолога и педагога, дају врло ефикасан резултат у јачању њеног ауторитета у кући.

МАМА ВРАЧ

све зна унапред. Ако јој то не каже хороскоп у омиљеном часопису, видеће у шољици кафе. Код ње је намештај сав улубљен од куцања у дрво. Не причајте јој шта сте сањали јер ће вам изврнути чарапе, везивати црвено конче око руке и вући за уво. Чаша воде проливена за вама низ степенице, кад год кренете у школу, вам, у сваком случају, негине. Зато будите брзи, да не бисте били мокри.

МАМА МАЗА

никада није порасла и упорно брани свој статус још једног дјетета у кући, и то најмлађег. Сузе јој нису стране. Напротив, оне су средство скојим најлакше долази до сваког циља.

МАМА ТЕРМИНАТОР БАЦИЛА

је објавила рат прашини и прљавштини и сваку секунду свог вријемена проводи у њиховом уништавању. Ако се не излижите од прања руку и купања, дјетињство ћете запамтити по умилним звуцима усисивача и миомириса масвих могућих и немогућих детерџената.

МАМА МУЖ

је еволуирала из претходне врсте. Ако јој је еволуција натоварила толике послове на врат, шта је онда још једно слово. Плочица на вратиманишта не значи, зна се ко је газда у кући.

МАМА ЗА СВАКИ СЛУЧАЈ

свијет доживљава као једно врло опасно место и покушава да предупреди све опасне догађаје. Она је сваког тренутка спремна за нуклеарну катастрофу, ерупцију вулкана, велики потоп и удар финовског метеора. Дасудино саурусима имали такве мајке, свијет би сасвим другачије данас изгледао.

МАМА БАЈКОМАТ

је прочитала „све књиге на овоме свијету“. Упркос брду послова, она је увек налазила вријеме да дјеци исприча по коју бајку и причу. Можда је мало неспретна у стварном свијету, али је за свијет маште права царица. Због таквих мама дјетињство се памти као најлепше доба у животу.

МАМА ПУЖ

је најраспрострањенији тип мама на нашим (и не само нашим) просторима. Није она пуж зато што је спора, већ зато што цијела кућа лежи на њој.

ВЕЛИКА МАМА

је непресушни извор љубави којом засипа све око себе. Колико год дјеце да има, ниједном неће зафалати ни комадић њене љубави. Њен поглед увијек ће вам дати подршку, а загрљај утеху, чак и када престанете да будете дјеца... А кад једног дана подвучете црту испод успомена из дјетињства, доћи ћете до закључка да је свака мама – велика мама.

КЊИГЕ КОЈЕ СЕ ГЛЕДАЈУ

“Јесте ли расположени за једну игру?”

Питање исписано на екрану заинтриговало је дјечака.

“Радо. Шта кажеш на Глобални термонуклеарни рат?”

“Зар не бисте радије једну добру партију шаха?”

“Касније. Хајде да играмо Глобални термонуклеарни рат.”

Дејвид Литман (Метју Бродерик - Matthew Broderick) био је изузетно бистар седамнаестогодишњак, што се додуше небидало закључити по његовим оцјенама (бар по онима које није исправио проваљујући у школски компјутер). Оно чему је прави чаробњак су компјутери. У покушају да пронађе још необјављену верзију најнапредније игре свог времена (такве да компјутер учи из сопствених грешака и сваки следећи пут је “паметнији” противник и теже га је победити), Дејвид на интересантан начин, не схватајући шта се заправо дешава, кроз “задња врата” улази у компјутер Националне безбједности САД, који практично управља читавом војском!

Све се то дешава у вријеме “хладног рата”, када је цио свијет, а највише Америка, у константном страху од Трећег Свјетског рата и нуклеарног уништења. Челници америчке војске закључили су да велики број њихових људи оклијева или се бори са савјешћу у осудним тренуцима. Да би избјегли потенцијалну трагичну посљедицу, одлучују да људена тим позицијама замијене поузданијом варијантом - компјутерима.

Двијена изгледне повезане приче сударају се уз прасак када Џошуа (компјутеро коме се ради) преузме ствари у своје руке, ријешен да победи, баш као што је и програмиран. Сада цио свијет само сати дијеле од апокалипсе и, тркајући се са временом, Дејвид и његова дјевојка Џенифер (Ели Шиди - Ally Sheedy) покушавају да зауставе лавину коју су покренули. Након бјегања из Кристалне палате, телефонирања помоћу спајалице и трачања затрајектом, Дејвид успијева да пронађе програма који је створио Џошуа и заједно са њим проналази начин да спријечи најгоре.

Филм “Ратне игре” изашао је 1983. Снимљен је по истоименом роману Дејвид Бишоф - а и несумњиво је био испред свог времена. Тада нико није правио филмове о проваљивању хакера у рачунарске системе, научна

фантастика се углавном вртјела око две теме - ванземаљске посјете (пр. Е.Т.) и борбе Добра и Зла пребачене у свемир (пр. Ратови звијезда). Исто је и са компјутерима - једини компјутери на великом платну били су смјештени унутрашњост летећих тањира, никако у неуредну собицу једног смотаног тинејџера! Такође, ту је и коришћење компјутерског жаргона који је данас уобичајен али то свакако није био почетком осамдесетих. Иако је технологија у великој мјери превазиђена (што је реалан ризик свих филмова сниманих за садашње вријеме), иако се уз данашње знање она претку технологије можемо смијати скоро “праисторијским” играма и компјутерима који личе на веш-машине и оригиналном флопи-диску величине омањек њигеза лежи, поента филма је и даље актуелна. Глумачка екипа је јако добра, поред двоје младих хероја, примјећене улоге имају и Бери Корбин (Barry Corbin) као сирови генерал савулгарним шалама и томпусом, Џон Вуд (John Wood) као цинични професор... Тешко је увијек вјеровати у техничке смицалице које нам прича сервира (не чини се баш све остварљиво), а има и грешака у логици филма, ипак, он функционише. Овај филм поставио је потпуно нове стандарде, који су и данас мјерило за све научно-фантастичне трилере. Иако жанр није почео са “Ратним играма”, ипак је мјесто које оне заузимају од непроцјењиве важности.

“Је ли ово игра... или је стварно?”

“У чему је разлика?”

Иако су геџети фасцинантни за оно вријеме и филм као да је потпуно везан за технологију, правалинија приче заправо је на етичком, чак филозофском плану. Суштина је била иста: ни у залудности бесмисла о нуклеарног рата, који би се свакако завршио свеопштим уништењем и нестанком људске врсте. А тензија расте док грицајући нокте посматрамо партију икс-окса. Дали ће компјутер научити лекцију о залудности, ону коју многи војни челници и даље нису савладали? Мајсторство је у томе ко на крају долази до закључка - својом неповезаном логиком управо Џошуа нам представља здрав разум:

“Необична игра. Једини начин да се победи је да се уопштене игра. Штакажете на једну добру партију шаха?”

Наравоученије: никаконе играјте “Глобални термонуклеарни рат” ако сте провалили у компјутер Националне безбједности.

ЕНГЛЕЗИ СЕ ПРАВЕ ЕНГЛЕЗИ

Енглези се праве Енглези

Темза стигла кад се магла дигла,
овце блеје, рунски штоф до штофа,
сер до сера, права атмосфера:
крикет, поло, ил' партија голфа.

Боби шета, да нико не смета,
са радија распеване "Бубе",
Бекам свуда, нигде Робин Худа,
аутобуси на два спрата трубе.

Кишобрани свуда разбацани,
Где не киши ту дува промаја,
свака леди с комшиницом седи,
стигло време за шољицу чаја.

Краљ са дресом, краљица под стресом
Арсенал ће дочекати Челзи,
Биг Бен куца њима прслук пуца,
сви Енглези праве се Енглези.

ПЕЋА ТРАЈКОВИЋ

СЛОВА ФИЊА ИЗ ДЈАВНИЈА

Душко Радовић
ЛОВЦ И ЛАВ

Било је касно лето,
дан се скратио битно.
На лето и на све то
киша је кишила ситно.

То је било, да не слажем,
давно...
На прашуму и остало воће
спустило се предвечерје
тавно, санмевара, часнеће-
час хоће.

Санмеваранадрвенојграни,
тражицвећеанаменеслеће.
Успавај ме, ноћи, котибрани
прашума се успавати неће.

И кад први сан на очи седе,
икаддругидођесасвимблизу
—
ја осетих да ме нешто једе,
да ме неки секутићи гризу.

Бацим поглед а поглед се
врати,
звекне хладно о нечије око.
Тражим ногу, место ње се
клати
једна глава, већ стигла
високо.

То је била глава једног лава,
страшног лава, ал' то није
битно.
Ја мурекох: каква је то слава

красти нокте и глоцкати
ситно!?

Лав урликну: зар сам пао с
дуда?
Глођемноктеичарапетруле!
Ви сте - чавка, црв, буба,
мрва, луда.
Ништа, мањеодништа, нула,
две нуле, три нуле!

Ја полако вртим ноге горе,
опростим му чарапе и нокат.
Кажем: чудно, насртљиви
створе, -
ви сте глават, и ушат и окат!

Погледајте, моја рука прети
да прекрати младости вам
чар! ...
У животу није тешко мрети,
ал' живети - већ је тежа
ствар!

Лав понови: зар сам пао с
дуда?
Глођемноктеичарапетруле!
Ви сте - чавка, црв, буба,
мрва, луда,
ништа, мањеодништа, нула,
две нуле, три нуле!

Хм, хм! рекох, с нешто мало
претње,
како чух и ако добро чух:

пијани сте ил' вам неке
сметње
разарају трбух, њух и слух?

Било је касно лето,
дан се скратио битно...
На лето и на све то
киша је кишила ситно,

Као прво - везах га за дрво.

Кажи: нећу више!
Као друго - заврнух му уво.

Кажи: нећу више!
Као треће - погледах га суво.

Кажи: нећу више!
Лав ме шутну, изненада,
ногом!
Ја му вратих чвргу сред
челенке
(Пеле, Ленке, сред жуте
челенке!)
Он промрси нешто као:
збогом...

Било је касно лето,
дан се скратио битно...
На лето и на све то
киша је кишила ситно.

SAMSUNG E2210

BONUS 65 KM

PAKET 95 KM

NOKIA 2700

BONUS 65 KM

PAKET 135 KM

NOKIA 2600

BONUS 65 KM

PAKET 85 KM

SAMSUNG E1080

BONUS 65 KM

PAKET 35 KM

ŽELJKO & JOKSIMOVIĆ

EXKLUZIVNO! POKLON CD

BONUS 10 KM

PAKET SA BROJEM 10 KM

FREND ti predstavlja...

...novi album Željka Joksimovića!

Izaberi jedan od frend paketa i m:tel ti poklanja ekskluzivno novi album Željka Joksimovića i super bonuse!

Pošalji SMS sadržaja MT_100505 na 065 1121 i dobićeš besplatan MOJ TON "Ljubavi" sa novog albuma Željka Joksimovića!

Potraži svoj ton "Ljubavi" na www.mojton.mtel.ba/web ili wap.mojton.mtel.ba/wap

Slanje SMS poruke i ostvareni GPRS saobraćaj se tarifiraju prema važećim cijenama.

www.mtel.ba korisnički servis: 065 5999

Dodaj svoj frend paket ovdje: Banja Luka, Veselina Masleše 3, robna kuća Kastel;; TC Mercator;; Sarajevo, Ferhadija 35;; Sarajevo, BBI centar, Maršala Tita 28;; Mostar, dr Ante Starčević bb;; Zenica, Ramberovića polje, šoping centar Džananović;; Brčko, ugao ulice Bulevar mira i Ive Andrića bb, poslovni centar Teodora;; Bihać, 5. korpusa 7;; Bijeljina, Nikole Tesle 2;; Doboj, Kneza Lazara 4;; Trebinje, Srpska ulica 2;; Tuzla, Smit trg bb;; ostala m:tel prodajna mjesta i kod ovlaštenih distributera

mtel imate prijatelje!

ПОЗИВ НА КОНЦЕРТ

(на сцени сједи Марко и размишља. Прилази му Никола)

Никола: Еј, ђе си, шта има? Што си такав, к'о покис'о? Шта те мучи?

Марко: Ма јој, шта мислиш да ме мучи? (уздаше) Жене, друже, жене...

Никола: Шта, опет она Маја из VII 3?

Марко: Опет! Замисли, молим те, рекла ми је да сам лажов! Приђем ја њој јуче на великомодмору, станемовако (наслањасене зид), кона филму, и кажем: "Знаш, мала, нећеш вјеровати шта ми се десило!"

Никола: И шта она теби каже?

Марко: Каже: (имитира женски глас) "Баш ме интересује шта ти се десило и какву си сад причу смислио!" Чуј, причу! И почнем ја, онако шмекерски: "Па, видиш, сједим ти ја тако јуче у кафићу и пијем топлу чоколаду, кад ми прилази ни мање ни више него БОРА ЧОРБА!" Видим ја она ту мени нешто преврће очима, као не вјерује...

Никола: (упада му у ријеч) Па, и ти си могао нешто боље да смислиш! Баш ће теби он да прилази!

Марко: Ма ајде не џангризај него лијепо слушај шта је даље било! И кажем ја њој: "Тако ти се нас двојица упознамо, и испостави се да мој тата зна сестру од тетке његове прве комшинице! Видиш како је свијет мали! Испричам ја Бори лијепо како ми се свиђа једна Маја из школе, и да сам покушавао на све начине да је освојим, а да ме она ни не примјећује! А он ми на то, као прави пријатељ, да двије карте за њихов концерт!" Све сам јој тако рекао!

Никола: Јој, што лажеш! И? Јеси је позвао?

Марко: Чекај, што си нестрпљив?! Јесам, позвао сам је.

Никола: Па причај, шта је она рекла? Ако је одбила концерт Рибље Чорбе, онда...

Марко: (упада му у ријеч, љутито) Шта је рекла?! Ма ништа. Рекла је: "Знаш, ја слушам Цецу!"

НЕВЕНА СТОШИЋ

tamariz
Pikovit®

Ki-Ki
Bilo kuda Ki-Ki svuda

Prijatelj ostaje prijatelj!

KOSIG DUNAV
OSIGURANJE A.D.
Banja Luka

ME MIKROELEKTRONIKA A.D.

НАГРАЂЕНИ У ОВОМ БРОЈУ:

Никола Сорак, V
ОШ „Свети Сава“
Рогатица

Јелена Илић, VI/3
ОШ „Бранко Ћопић“
Бања Лука

Марија Стефановић, III
ОШ „Бошко Ђуричић“
Јагодина

Никола, Јелена и Марија биће награђени
књигама а њихове школе са по 50
бесплатних примјерака часописа
„Ризница“

ЧЕСТИТАМО!

ПОЗИВ НА САРАДЊУ

Шаљите нам своје радове: пјесме, приче, скичеве, репортаже, цртеже, информације о догађајима које бисте жељели да пропатимо као и питања из области књижевности и из свих других области за која сматрате да су занимљива и да можемо да вам одговоримо.

Шаљите нам репортаже о својим градовима, екскурзијама, школама, талентима, јубилејима, приредбама...

Пишите шта вам се свиђа, шта вам се не свиђа, шта би требало додати а шта избацити, на тај начин ћете нам помоћи да напредујемо. Ми ћемо се трудити да сваки следећи број буде бољи од претходног, све штампане радове ћемо наградити књигама, а онда нај, нај, нај бољи ће добити и вредније награде и то већ од следећег броја Ризнице.

Часопис „Ризница“

Бања Лука, Слободана Јовановића 5

Тел: +387 51 300 152, +387 65 47 11 87, +387 65 460 271

e-mail: casopis_riznica@yahoo.com

ДИЈЕТЕ ЈЕ ЧОВЈЕК ВАЖАН

Зашто у свјету одраслих важе
Нека правила оштра, крута,
Кад дијете жели нешто да каже
Тата је заузет, мама је љута.

Зашто је потребно брке имати
И наочаре на смркнутом лицу
Па да те одрасли озбиљно схвате
И саслушају до краја реченицу.

Дјеца су људи, иако мали
Имају своје жеље и снове,
Они су карика која фали
За неке свјетове боље, нове.
Послушај свијете, шта дјеца кажу
Њихове ријечи сабље су бритке,
Говоре срцем, никад не лажу
И сами бију своје битке.

У овом нашем дјечијем свијету
Ни осмијех никада није лажан,
Зато пружите шансу дјетету
Јер оно је човјек веома важан.

